

זו הפעם השינה שחרדים קוראים להצביע עבור ראש עיר חילוני כפי שקרה בירושלים בבהירות האחרונות לעיריה.

השונים: בראשונה רגמו את הקורא באבנים, ומררו את חיינו משך שמונתו עלי אדמה, והנה כיום, אותם שרגמו באבנים שקראו להצביע עבור אהוד אולמרט נשאו על כפיהם... לפני 43 שנה בדיוק (11 בנובמבר 1590) נפל פור בעיר אם המושבות פתח תקוה, בה שלטו הציונים

נים הכלליים בראשם יוסף ספיר, שמסר את הפטיש העיריה לפנחס רשיש ממפא"י. מהפך זה היה בשעתו גדול יותר מאשר בירושלים בבחירות המוניציפאליות האחרונות. מפא"י קבלה אז בפתח תקוה 5 מנדטים (פ. רשיש, י. פינברג, זלמן יואלי-חבר מערכת "דבר"), ח. ביילי, וי. אשכנזי), מפלגת פועלים מאוחדה (מפ"ם) שני נציגים: ד. טבצניק וח. זכאי), הפועל המזרחי (נציג אחד י. חזני במקומו בא ד. נוימן), פועלי אגודת ישראל (פא"י) נציג אחד (הרב ישראל איידלמן), ציונים כלליים: 5 מנדטים (יוסף ספיר, עזרא איכילוב, י. הלר, י. זהבי ושונה ישראלית) הוות מנדט אחד (עו"ד ש. אמסטור), מזרחי מנדט אחד מ. ~~עמנואל שואל~~

אגודת ישראל נציג אחד (הרב שמעון כץ בנו של הרב היראשי של פתח תקוה הרב ראובן כץ) המערכה נגד בחירותו של רשיש לראש העיר התנהלה לפי מיטב המסורת של פתח תקוה, במשפטים בחרמות, פיתויים כספיים, הצעות מסנוורות של משרות ותקפקידים מכובדים, וכנגדם - אמצעי טירוף, גם כאשר רשיש נבחר לראש העיר לא הוחזרה החרב לנדנדה, רשישוהבריו עברו שבעה מדורי גיהנום.

הקרוב הגדול ביותר במחלוקת זו היה נציג פא"י הרב ישראל איידלמן שהמירע בקולו לבחירת את פנחס רשיש לראש העיר. זלמן יואלי בספרו "חלוץ יום יום" על פרקי חיים ואירועים של פנחס רשיש, מקדיש פרק מכובד לפרשה זו.

הפעיה לא הייתה רק ההתמודדות של מפא"י עם הימין שיוכס היו פרדטי פתח תקוה שהעסיקו ערבים וחורנים במקום פועלים יהודים מאורגנים, במסגרת עמדה גם הברית בין ארגוני הפועלים כספ הפועל המזרחי ופא"י, יצויין כי בזמנו של פנחס רשיש כמזכיר מועצת פועלי פתח תקוה נפלה המחיצה בין ארגוני הפועלים וגם הסתדרות העובדים הלאומית הצטרפה ובלשכת העבודה היו מאוחדים כל ארגוני הפועלים לרבות הסתדרות העובדים הלאומית... כידוע הייתה פתח תקוה מקום התורפה של עבודה זולה של פועלים ערבים וחורנים ובסכסוכי עבודה ומשמרות השחתת כל ארגוני הפועלים ובמיוחד היה שיתוף פעולה בין ארגוני הפועלים הדתיים (הפועל המזרחי ופא"י) לבין ההסתדרות הכללית במרוצת הזמן נוצרו קשרי ידידות בעתה, קופת חולים, איגוד מקצועי שקיימים עד עצם היום הזה.

כאשר עלתה הבעיה של בחירת פנחס רשיש לראש העיר פתח תקוה, מצבו של דוד נוימן - הפועל המזרחי, היה קל יותר מאשר הרב ישראל איידלמן (פא"י) כי לנוימן היה צבור שעמד מאחוריה הסיעה "למפנה" שבראשה עמדו הד"ר יוסף בורג י. חזני ואחרים, שעמדה לצדו של נוימן

והוא שאב עידוד מממנה. להצביע עבור רשיש, אבל מצבו של הרב ישראל איידלמן היה קשה
 כי פא"י הייתה חלק אינטגרלי של אגודת ישראל ורבניה ואדמוריה התערבו בפרשה זו והחליטו
 שנציג פא"י לא יצביע עבור פנחס רשיש אלא עבור יוסף ספיר הציוני הכללי והם הכריזו
 "מלחמת קודש" מועצת גדולי התורה שכרגיל לא התערבה כלל בעניני העיריות, פסקה פתח תקווה-
 שאני? לפי זלמן יואלי הוסיף רבה הראשי של פתח תקווה הרב ראובן כץ, שבנו נבחר לעיריה
 ברשימת אגודת ישראל, דלק רב לאש המחלוקת, ואולם לאחר שרשי נבחר כראש העיר, שינה הרב
 כץ את דעתו והתפייס עם רשיש, יצויסן כי לרשיש הייתה פינה חבויה וחמה של תולשה כלפי
 גדולי התורה והרב ראובן כץ היה אחד מהם, ובאחת ההביגנות התנשק הרב כץ עם רשיש...
 גם כפועל המזרחי היו שהתנגדו לבחירותיו של רשיש כראש העיר, מול הד"ר יוסף בורג שתמך
 בבחירת רשיש עמד השו"ת הפנים משה היים שפירא, ואילו אצל פ"א שיתמו בבחירת רשיש היו
 פעילים י. ברונר, ראובן ~~אזולאי~~ / אהרונוביץ שכהן אז כראש עיריית בני ברק ויוסף
 ספר ואחרים.

ג-3 בינואר 1951, זימן ראש העיר יוסף ספיר את מועצת העיריה שנועדה לבחירת ראש העיר.
 סיעות הימין בחוכן גם המזרחי החליטו להתלכד מטביב בחירותו של יוסף ספיר, מתוך הנחה
 שנציג הפועל המזרחי דוד נוימן יאולץ להצביע עבור ספיר, ואז מוכתה למיעוט הימין רוב
 לבחירת ספיר. מאחר שהרב ישראל איידלמן היחנה את הצבעתו בעד רשיש בתנאי שגם נציג
 הפועל המזרחי יצביע עבורו. ביום הישיבה שררה מתיחות רבה בפתח תקווה, הגיעו מכתבים
 מרבי מגור, מהרב גולד ראשי המזרחי והרב הרצוג הרב הראשי דאז, ובהם דרישה נמרצת
 ומנוימן
 מאידלמן ~~אזולאי~~ לא להצביע עבור רשיש.

בכניס לישיבה ניצבו ליד דלת העיריה הרב בראש ובפל היקב פרסדמן הם הגישו את המכתבים
 לנוימן את המכתב מהרב הרצוג. נוימן בהומור הכיבוד שהיה לפי תחב את המכתב לכיסיו ואמר:
 "אקבל לאחר גמר הישיבה" ולא הסתכל בו, כאשר העירו לו "איך מסרבים לגדול" השיב להם:
 "גם אצלנו יש גדולים בהורה וביראם שמיפ". באותה השעה הדביעו חבר מרכז הפועל המזרחי
 ישעיהו ברושטיין והגיש לו מכתב מרכז הפועל המזרחי המחייב אותו להצביע נגד רשיש.
 נוימן לקח את המכתב ואמר אקרא לו לאחר הישיבה. גם נגד הרב ישראל איידלמן הופעל נשק
 כבד ואחר מן ההותחיס היה הרבי מגור אחיו של הרבי פנחס.

כאשר נפתחה ישיבת המועצה לבחירת את ראש העיר האויר להט מטביב, האולם היה מלא מפה לפה
 ורבים צבאו במבואות הבנין ובהוץ, נציג "מזרחי" ביקש את המכתב נציגי הפועלים הדהיס
 עבור מועמדותו של מ. שוואלב לראש העיר, והציע הפסקה לשם התייכות של פנחסים הדהיס
 ואלה לא נענו. נוימן התריס כנגדו: אחה מייצג את הימין ולא את הצבור הדתי כשם שלישי
 שלכם מותר להקיס הזית אורחית אחידה, מותר גם לנו לבנות אחדות פועלים מקיר לקיר.
 ועברו להצבעה ראש העיר יוסף ספיר עמד במקומו חוסר ובהו הצעירה שעמדה ליד הדלת זלמה
 דמעות כאשר נודעו התוצאות: 9 בעד רשיש ו-8 בעד שוואלב.

ז. יואלי בברכתו בשם סיעת ההסתדרות לבחירת רשיש אמר: בבחירת נציג פועלים במלאות 46
 שנה לחיט שהוטל על הפועלים היהודים ניתן היום פיצוי היסטורי, אחרי עמל של שני דורות
 ranaz.co.il

עלה הפועל היהודי ממעמד של "אורה לא קרוא" לשלב העליון שלהנהגת אם המושבות".

וכאן התחילה הפרשה של הרב ישראל איידלמן, איידלמן שהיה מבעלי המדות שהם לא מעטים בקרב פועלי אגודת ישראל שפשמר בהם תום לב ונהרבה יושר צבורי, ללא פוליטיקנות שהדת לא הייתה להם קרדוס לחפור בה, איידלמן החל את דרכו כחלוץ עבד את כל השלבים של פועל בימים ההם מחוסר עבודה בגלל שהפרדסנים ואנשי הממין העמסיקו ערבים וחורבים, ואחר כך פועל בניין, היה חלמיד חכם אמיתי וירא אלקים באמת, עתה יהי בלחץ מקודם לפני הבחירה גם מכמה סניפים כמו: ירושלים, חיפה ובני ברק, שהמכו בינוסף ספיר, כאשר בקר בחיפה נזהר מלבקר בסניף פא"י, וכאשר בא לירושלים הוחקף על ידי קבוצת חרדים שגידפוהו ברבים.

בהחילה ניסו לרכוש את איידלמן בפיתויים שונים ומשונים כגון "סגן יחיד לספיר" אף הציעו לו סכום של עשרת אלפים לירות שערכם אז כמו טילוניים ש"ח. הרב הראשי בך הזהיר אותו: "אל תלך נגד העיר" אי אפשר ללמסור הכוש לפועלים" את ילדיו גרשו מן הישיבה, הזהירו אותו שלא יעז לבוא למקוה... ואמנם כאשר ביקר לאחר מכן במקוה טהרה סחבו ממנומאת הבגדים והוא נסאר ערום כיום הולדו. לא הטרן גם אינמיים אכזריים יוהר כגול"יהיה לך עסק עם ארגון טרטרסטי", היו ימים שלא לך בבית, גם מטפלתו שלאידלמן לא נוקתה, החנפלו בטוק על אשתו והעליבו אותה. ילדיה חרדים ידו אבנים על בנו הקטן משה המכהן כיום כמטקה על הכשרות ב"אריזה", אייטם לגרש אותו מכית הספר של החרדים. לעומת אלה יז גם גדולים שעמדו לצדו כגון הרדמ"ר מוסינץ כיום נשיא מועצת גדולי התורה של אגודת ישראל, שעודדו אותו בעמדתו. רוב האישים המרכזיים במפלגתו ביניהם הרב קלמן קלמן /קלמן/ כהנא והשר בנימין מינץ ועוד עמדו לצדו.

בכל אופן הרב איידלמן החגלה אז כאיש מבזע העליון ומבזע החדשישים איתן ברוחו וחס באמנותו. בחוגים רבים עמדתו של איידלמן עוררה עמדתו הערצה רבה מאיר ארגנה אמר עליו: דבקה בו הקשושה של רבי לוי יצחק מברדיצב, בטנטת ניש אליו ראש הקואליציה עקיבא גוברין חיבקר ונישקו ואמר לו: "מלאכי השרת מלונסים אותך"

יצויים כי במלחמתם של החרדים והדתיים נגד בחירת רשי הסתמכו על הרבמב"ם שאומר: "כל מי שאין בו יראת שמים, אף על פי שהכמתו מדובה, אין ממנין אותו למינוי מן המינויים שבישראל" (הרמב"ם הלכות מלכים פרק א' הלכה ז').

השמחה בבחירת פנחס רשיש לראש העיר בפתח תקוה, יצאה מתחומי העיר, ראש הממלשה דאז דוד בן גוריון הגיב ואמר: "לא חלמתי שבימי חיי אניע לכך ששליה הפועלים, חבר קיבוץ, יעממד בראש עיריית פתח תקוה" יז"ר הכנטת יוסף שפירנצק אמר שגם הוא לא היה מאמין שהוא יזכה לכך. מזכיר ההסתדרות דאז מרדכי נמיר זכה את נציגי הפועל המזרחי ופא"י שעמדו במבחנים הפועלי והישיבוי. שר החינוך זלמן ארן אמר: זה גמול טיסטוריס לאפונתה של המלחמה לעבודה עברית במושבה.

ראוי להביא אחד מן קלמן/קלמן הטמפלטיט נגד הרב איידלמן שפורטמו: "אל תהיה בני ברק כקלט לפושע" בכותרת זו נאמר: "ישראל איידלמן, חבר הועד הפועל של מועלי אגודת ישראל, שמכר את פתח תקוה, בכסף מלא, לעוכרי הדת מתחלן באין מפריע ומטמא את רחובות בני ברק.